

Obrady Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

ALEKSANDER ZAWADZKI
Przewodniczący Rady Państwa

Prof. JAN DEMBOWSKI
Marszałek Sejmu

Jesteśmy tu z woli narodu polskiego Przemówienie Marszałka-Seniora posła Lucjana Rudnickiego

Rada Państwa powierzyła mi, jako jednemu z najstarszych wiekiem posłów, zaszczytne zadanie dokonania otwarcia Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Jesteśmy tu z woli narodu polskiego — wyrażonej w powszechnym głosowaniu z bezprzykładną w naszych dziejach jednością w historii naszego państwa 26 października 1952 r.

Jesteśmy tu z woli narodu polskiego, który zrzucił na zawsze jarzmo obcych i rodnym wyzyskiwaczom, ujął w swe własne dłonie ster państwa, uczynił swoją własnością środki i narzędzia produkcji, zdobył dla siebie światło wiedzy i dobrą kulturę — stał się wolnym gospodarzem w wolnej Ojczyźnie.

Jesteśmy tu z woli narodu polskiego, którego rdzeń i siłę kierowniczą stanowi nasza robotnicza klasa, a jej partia — narodu odpowiedzialnego jak nigdy — pod sztandarem Frontu Narodowego, w imię niepodległości, pokoju i rozkwitu Ojczyzny.

Jesteśmy tu z woli narodu polskiego, który zrzucił na zawsze jarzmo obcych i rodnym wyzyskiwaczom, ujął w swe własne dłonie ster państwa, uczynił swoją własnością środki i narzędzia produkcji, zdobył dla siebie światło wiedzy i dobrą kulturę — stał się wolnym gospodarzem w wolnej Ojczyźnie.

Jesteśmy tu z woli narodu polskiego, który zrzucił na zawsze jarzmo obcych i rodnym wyzyskiwaczom, ujął w swe własne dłonie ster państwa, uczynił swoją własnością środki i narzędzia produkcji, zdobył dla siebie światło wiedzy i dobrą kulturę — stał się wolnym gospodarzem w wolnej Ojczyźnie.

Mam przed oczyma pół wieku dziejowej drogi naro-

du — tj. 54 lata mego własnego życia, w czasie których pracowałem w szeregach bojowników o taką Polskę, jaką dziś budujemy.

Zmieniały się rządy, kolejni władcy — ciemiężcy, okrutni okupanci, rodzime pijawki, przedstawiciele państwa i klas, stanowiących drobną mniejszość narodu.

Jedne po drugich waliły się trony i rządy — przemijały bez śladu parlamenty, oparte na burżuazyjnym fałszu, oszustwie i na jawnej przemocy, przyskazywały sobie pod ciętymi krawędziami doświadczeń złudzenia wszechwładzia masom przez stłusgusów jaśniepanów i kapitalistów.

Dziewięć burz zmiotły te wszystkie reakcyjne systemy rządów, gdyż reprezentowały one siły społeczne i polityczne skazane na klęskę, na zagładę, gdyż wyrażały one interesy obce i wrogie narodowi — interesy znikomej mniejszości niezdolnej do kierowania Polską.

Wielu z nas pod czarnymi sztandarami walczyło o wolność i niepodległość z niezachwianą wiarą w polską klasę robotniczą, w lud pracujący, w naród polski. I naród polski wsparty potężnym ramieniem Kraju Rad, w którym robotnicy i chłopcy pierwszy zerwali kajdany niewoli — zwyciężyli.

9-ty rok naród nasz, skupiony wokół towarzysza Bolesława Bieruta, buduje swoje państwo — republikę ludu pracującego miast i wsi. Nasza Rzeczpospolita Ludowa jest niezwykła, gdyż re-

W imię jedności narodu Przemówienie Marszałka Jana Dembowskiego

Wysoka Izbo! Składam serdeczne podziękowanie kolegom posłom za powołanie mnie na Marszałka Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Jest to dla mnie nie tylko wysoki zaszczyt, ale jest to przede wszystkim dowód wielkiego zaufania i przyrzekam uczynić wszystko, aby tego zaufania nie zawieść. Rozumiem dobrze, że zaszczyt przypada w udziale nie mojej osobie, przypada on sferom obywateli naszego kraju, które reprezentuję. Zagadnienie ujmuję w trojakim aspekcie.

Reprezentuję w pierwszym rzędzie liczne rzesze obywateli, nie należących do partii lub stronnictw politycznych, a którzy włączyli się w pełnię dzieła budownictwa państwowego. Świadczą o tym wspaniały wynik wyborów

do Sejmu, w których ponad 99 procent oddanych głosów padło na listę Frontu Narodowego, któremu przewodzi wielki budowniczy Polski Ludowej poseł — Bolesław Bierut (Oklaski). Fakt ten zadokumentował jednomyślnie wszystkich obywateli w sprawie budowy naszego życia państwowego, utrwalenia niepodległości i bezpieczeństwa naszej Ojczyzny. Cały naród bezpartyjny na równi z partyjnymi, przedstawicielami wszystkich warstw społeczeństwa zgodnie oddali swe głosy na tych, którzy będą wcielali w życie postanowienia naszej pięknej Konstytucji, mającej na celu dobro, godność i szczęście człowieka.

Po drugie — reprezentuję świat nauki. Po raz pierwszy w naszym kraju nauka staje w tak bliskim, bezpośrednim

kontakcie z życiem i potrzebami społeczeństwa. Nauka jest wielkim konstruktorem, pomaga ona skutecznie w budowaniu zrębów nowej państwowości, dokonuje olbrzymiej pracy twórczej, w której nie ma miejsca na dyktando i przygodną wynalazczość, lecz gdzie wszystko opiera się na gruntownej wiedzy i rozległym doświadczeniu ludzi nauki. Nasi uczeni z całą gotowością oddają swoje siły i zdolności sprawie rozwoju nauki, służącej potrzebom narodu.

Po trzecie — reprezentuję liczny w naszym kraju obóz aktywnych bojowników o pokój, o pokojowe i przyjazne współzycie narodów bez względu na różnice w ich ustroju społecznym, o pogłębienie naszego sojuszu z wielkim Związkiem Radzieckim

(Długotrwałe oklaski).

Bolesław Bierut jest dla całego społeczeństwa uosobieniem tego, co najlepsze w narodzie

Wicemarszałek Sejmu Franciszek Mazur zgłasza w imieniu Rady Seniorów kandydaturę towarzysza Bolesława Bieruta na Prezesa Rady Ministrów

Wysoka Izbo! Zgodnie z artykułem 29 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Sejm powołuje Prezesa Rady Ministrów.

Główny ciężar sprawowania rządów w państwie, zgodnie z naszą Konstytucją spoczywa na Radzie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a najtrudniejsze obowiązki, największą odpowiedzialność za losy narodu dźwiga kierownik Rządu — Prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Musimy więc na to właśnie stanowisko, na stanowisko Prezesa Rady Ministrów wysunąć najbardziej utalentowanego i zahartowanego w walce, najwerniejszego interesom narodu i państwa obywatela Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Obywatelu posłowie! Bolesław Bierut jako Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej spełniał nie tylko te obowiązki, które zgodnie z Konstytucją przechodzi obecnie na Radę Państwa, lecz przewodził również w ważniejszych posiedzeniach Rady Ministrów, na których zapadały ważne decyzje dla naszego państwa i naszego narodu.

Od czterech lat jest on ponadto przewodniczącym Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — tej partii, która stała się siłą przewodnią naszego narodu w ciężkim okresie niewoli okupacyjnej, która kieruje losami naszego państwa od chwili wyzwolenia Polski. Dlatego też wysiłki i wskazania Bolesława Bieruta — jako czołowego przywódcy klasy robotniczej nadawały kierunek naszej pracy we wszystkich dziedzinach życia państwowego, gospodarczego i kulturalnego.

Bolesław Bierut jest dla całego społeczeństwa uosobie-

niem tego, co w narodzie najlepsze, uosobieniem olbrzymiego wkładu, jaki klasa robotnicza wniosła do historii narodu (Długotrwałe oklaski).

Jego działalność rozpoczyna się w tak dalekiej już dnie, okrytego chwałą roku 1905, kiedy jako młodzieńcy uczeń podjął walkę o polską szkołę. Rozwija się ona poprzez lata walki z caratem, poprzez solidarność z Wielką Socjalistyczną Rewolucją Październikową w latach 1917 — 1918, znajdując dalszy wyraz w rewolucyjnej pracy w Polsce międzywojennej, trwa poprzez lata więzień i niezmordowanej, nieugiętej walki przeciwko rządowi kapitalistów i obszarników, utrzymujących kraj w nędzy, ciemnocie i zacołaniu.

Przez cały ten długi okres czasu Bolesław Bierut walczył w pierwszych szeregach partii komunistycznej, niezmiennie wierny sprawie klasy robotniczej, sprawie mas ludowych, sprawie narodu polskiego.

W mroczne lata okupacji, gdy naród polski w ciężkich zmaganiach z okupantem walczył o swe istnienie, gdy tylko polityka nieugiętej walki z faszystym hitlerowskim, gdy tylko polityka konsekwentnego sojuszu, braterstwa broni i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim mogła uratować nasz naród od ostatecznej zagłady — Bolesław Bierut w tej walce o wyzwolenie Ojczyzny, jako kierownik podziemnej Krajowej Rady Narodowej wyrasta na czołowego przywódcę narodu.

Od historycznej Nocy Sylwestrowej 1943/44 roku nie wielkiego nie działa się w Polsce bez jak najbardziej czynnego, decydującego udziału Bolesława Bieruta.

To on stał na czele państwa, kiedy władza ludowa oddawała chłopom ziemię obszarniczą i mobilizowała naród pod sztandary Odrodzo-

nowoczesnej techniki w przemyśle i rolnictwie, kraj wysokiej wydajności pracy i rosnącego dobrobytu narodu.

To on przewodził nam w walce o przełamywanie trudności na naszej drodze, o wzmocnienie naszego twórczego wysiłku, w walce o realizację planu sześciolletniego, w walce o pokój.

To on — wierny syn partii, jej ukochany kierownik — steruje dziś wielkim dziełem budownictwa ustroju socjalistycznego w naszym kraju, ustroju, który zapewni maksymalne zaspokojenie stale rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki. To pod jego przewodnictwem naród polski zjednoczył się we Frontie Narodowym i tak jaskrawo zdemontował swą jedność w ostatnich wyborach do Sejmu.

Towarzysz Bolesław Bierut stał się sztandarem Frontu Narodowego — sztandarem politycznej jedności i siły narodu polskiego (Długotrwałe oklaski). Spośród wszystkich obywateli kraju towarzysz Bolesław Bierut jest najbardziej godny najbardziej odpowiedzialnego w Polsce stanowiska państwowego — stanowiska Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Burzliwe oklaski).

Dlatego też w imieniu Rady Seniorów, zgodnie z artykułem 29 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, składam wniosek o powołanie na Prezesa Rady Ministrów — wielkiego budowniczego i kierownika nowej zjednoczonej, niepodległej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, posła na Sejm — towarzysza Bolesława Bieruta (Długotrwałe oklaski, okrzyki na cześć towarzysza Bieruta).

Żywy udział ekip łączności miasta ze wsią w Miesiącu pogłębiania przyjaźni polsko-radzieckiej

(f) W okresie Miesiąca pogłębiania przyjaźni polsko-radzieckiej jeszcze bardziej zacieśnia się mocna więź łącząca robotników i chłopów. Liczne ekipy łączności miast i wsi są popularizując wielkie zwycięstwa Kraju Rad.

Liczne wieczornice i zebrania odbywają się z inicjatywy ekip łączności miasta ze wsią w woj. gdańskim. Np. w ostatnią niedzielę z Gdańska, Gdyni, Elbląga i Starogardu do ośrodków wiejskich wyjechało 29 ekip łączności miasta ze wsią. W li-

cznych gromadach robotnicy wy-

głaszali odczyty i pogadanki.

Ponieważ wiele ekip przyje-

chało z aparatami filmowymi

wyświetlano filmy produkcji rad-

zieckiej.

Ostatnio wyjechało ze Szczeci-

na do gromad i spółdzielni

produkcyjnych 19 ekip łączności

miasta ze wsią.

M. in. ekipa pracowników

z basenu górnego w porcie

sześcińskim przeprowadziła

szereg pogadek o Związku

Radzieckim z członkami spół-

dzielni produkcyjnej w Między-

wicach w pow. kamińskim.

(PAP)

Zespół teatru im. Mossowieta przybył do Katowic

(f) W dniu 19 bm. przybył z Krakowa do Katowic bawący w Polsce z okazji Miesiąca pogłębiania przyjaźni polsko-radzieckiej zespół Moskiewskiego Państwowego Teatru Dramatycznego im. Mossowieta. Gości radzieckich powitał na dworcu w imieniu społeczeństwa śląskiego Przedstawiciele Zarządu Okręgowego TPPR, władz miejscowych i organizacji społecznych.

Artyści zostali obdarowani wią-

zankami kwiatów. Dziękując za

serdeczne przyjęcie dyrektor

teatru M. Strielcow wyraził

wdzięczność zespołowi, że gości na robot-

niczej Ziemi Śląskiej.

W bardzo serdecznej atmosferze

upłynęło spotkanie radzieckich

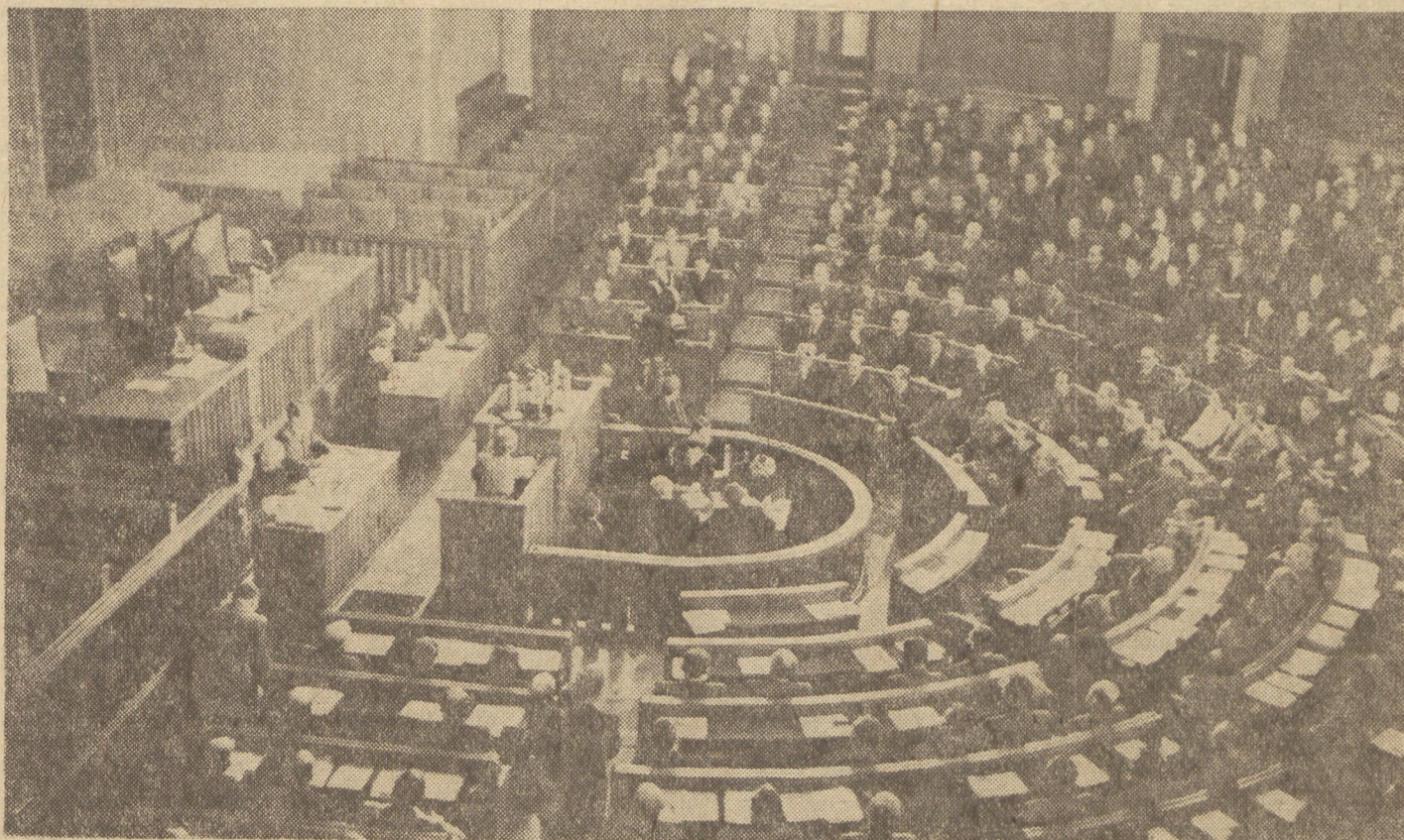
artystów z młodzieżą szkol-

ną Katowic w Pałacu Młodzie-

ży.

(PAP)

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej obraduje

Sala sejmowa w czasie uroczystego posiedzenia Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Poseł Lucjan Rudnicki otwiera posiedzenie Sejmu

Foto CAF

Akademie z okazji X rocznicy rozpoczęcia ofensywy pod Stalingradem

(f) W dniu 20 bm. na licznie odbywających się w całym kraju akademiach, w związku z 10 rocznicą rozpoczęcia zwycięskiej ofensywy pod Stalingradem, ludzie pracy złożyli hołd bohaterom żołnierzom radzieckim, którzy w ciężkich walkach z najeźdźcą faszystowskim niesli narodom Europy wolność i pokój.

M. in. uroczysta akademia odbyła się w obszernej świetlicy Zjednoczenia Budowlanego Nr 7 w Warszawie.

Akademia przemieniła się w serdeczną, gorącą manifestację uczuć najgłębszej miłości dla

Wielkiego Chorażego pokoju Józefa Stalina.

W sali reżutowej Teatru Narodowego w związku z 10 rocznicą rozpoczęcia ofensywy pod Stalingradem odbył się koncert z udziałem wybitnych artystów i literatów.

W czasie wieczornicy w sali Państwowej Filharmonii w Krakowie odczyt wygłosił jeden z uczestników bitwy pod Stalingradem oficer Eugeniusz Starczewski, którego przemówienie kilkakrotnie przerwano bitymi oklaskami i okrzykami na cześć wiecznej przyjaźni między narodami polskim i radzieckim. (PAP).

Polska prapremiera sztuki „Pułkownik Foster przyznaje się do winy“

W dniu 21 listopada odbędzie się w Teatrze Kiermalnym w Warszawie prapremiera polskiej sztuki wybitnego postępowego pisarza francuskiego Roger Vaillanda pt. „Pułkownik Foster przyznaje się do winy“. Granie tej sztuki, demaskującej zbrodnie amerykańskie w Korei zostało zabronione przez reakcyj-

ny rząd Pinay'a we Francji. Ukaże się ona na scenach w innych krajach: w Związku Radzieckim, w Polsce, w Czechosłowacji i na Węgrzech.

Na polską prapremierę sztuki przybył do Warszawy autor, który będzie obecny na jej pierwszym przedstawieniu.

